

științific universitar aprobă candidatura conferențiarului Petru Galețchi la postul de șef al catedrei microbiologie cu virusologie și imunologie. În 1991 i se acordă titlul de profesor universitar.

În anii 1989-1995 realizează funcțiile de decan al facultății Medicină generală iar în 1995 este numit prorector în problemele didactice și relații internaționale, funcție pe care o îndeplinește cu toată responsabilitatea și dăruirea de sine până în 31 august 2004.

În această funcție profesorul Petru Galețchi a creat o echipă lucrativă din cadre experimentate (decani, prodecani ș.a.) care în colaborare cu structurile de stat și organismele internaționale a elaborat concepția de instruire universitară și postuniversitară continuă a cadrelor de medici și farmaciști din republică.

A realizat o fructuoasă activitate în procesul de pregătire, de evaluare și acreditare a Universității de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

Sub bagheta lui de prorector didactic la toate catedrele au fost elaborate standardele educaționale, s-au perfectat planurile de studii în corespundere cu rigorile Organizației Mondiale a Sănătății și cu cerințele spațiului european.

Profesorul Petru Galețchi a contribuit esențial la optimizarea procesului didactic prin implementarea tehnologiilor moderne de instruire și evaluare, au fost introduse noi forme de organizare a învățământului universitar inclusiv prin aplicarea sistemului de module interdisciplinare și credite academice transferabile.

La justa valoare este apreciată activitatea regretatului profesor în calitate de membru al Senatului universitar, Consiliului de administrație și Biroului senatului, Consiliului științific specializat, în calitate de președinte al Comisiei metodice universitare.

Activitatea multilaterală și rodnică, contribuția personală la procesul de perfecționare a învățământului medical din republică, capacitatea de coordonator iscusit al activității catedrelor, modul de selectare a cadrelor și atitudinea obiectivă față de ele sunt numai unele din calități pentru care prorectorul Petru Galețchi a fost apreciat cu diferite distincții de stat. În 1990 i se conferă titlul onorific de „Lucrător Emerit al învățământului superior”, a fost decorat cu medaliile „Pentru vitejie în muncă”, „Nicolae Testemițanu” și Ordinul „Gloria Muncii”.

Petru Galețchi a fost respectat, iubit și apreciat de întreg colectivul de cadre didactice și studenți ai Universității pentru înaltul profesionalism, erudiția și tactul de pedagog, onestitatea, simplitatea în comportamentul cotidian, atitudinea responsabilă și principială față de obligațiunile sale, inteligența și verticalitatea neclintită, pentru contribuția lui personală la menținerea și îmbogățirea tradițiilor universitare.

A fost și rămâne apreciat ca un mare patriot al neamului.

Ștefan Plugaru

Șef catedră Microbiologie, Virusologie, Imunologie

A FOST O FERICIRE ȘI TOTODATĂ O MÂNDRIE SĂ ACTIVEZI ALĂTURI DE ACEST MINUNAT OM

Destinul ne-a favorizat și ne-a făcut prieteni chiar din startul studiilor la facultate. Până la acea treaptă, ambii avusem parte de aceeași soartă, parcursesem un drum similar al dorinței de a îmbrățișa profesia de medic. Atâta doar că eu venisem de la Tighina, iar dumnealui de la Bălți, dispunând ambii de Diplome cu excelență și caracteristici dintre cele mai bune. Vrusem să luăm prin „asalt” admiterea în 1956 la ISMC, dar condițiile concursului erau atât de rigide, că ambii ne-am văzut în afara listei de înmatriculare. Dumnezeu e mare, ne-am zis, bătând în retragere: eu am plecat să lucrez felcer la Olănești, dumnealui – la Târnova.

De pe poziția zilei de astăzi pare bizar să constați că viitorul profesor, șef de catedră, prim-viceprorector al USMF „Nicolae Testemițanu”, Petru Galețchi, și viitorul academician, ex-ministru

al Sănătății, Gheorghe Ghidirim, odinioară nu au trecut concursul, adică au rămas „peste bord” de la instituția lor de vis și de viață. Dar realitatea a fost anume așa și de ce am nega-o, de ce am văduvi biografiile de niște pagini concrete. Chir dacă au fost durute, mai puțin luminoase aceste pagini pentru noi.

Cu mare bucurie ne-am reîntâlnit peste un an (1957), de acum în calitate de studenți la ISMC, instituție concrecută în biografiile noastre ca Alma Mater, locul unde destinele noastre s-au împletit, unde am învățat și lucrat cot la cot, ne-am desăvârșit ca profesioniști. Și iarăși ne-am știut alături: ca lideri ai studențimii, ca eminenți la studii, ca participanți la competiții sportive.

A fost un Om al datoriei, un Om disciplinat și cu obligativitate în tot ce făcea. Era de o onestitate proverbială, de o înaltă probitate morală.

Aceste calități prefera să le vadă și la semenii săi. Mi-a fost dat să-l văd în diverse ipostaze și întotdeauna rămânând același: sobru, echilibrat, cumpătat și corect în decizii, indiferent de conjunctură.

Și-a iubit familia, prietenii, patria – Basarabia română. A urât permanent și din străfundul firii sale fariseismul, uneltirea și trădarea.

Anume inspirat de stoicismul și puritatea spirituală a sa, am însăilat pe atunci aceste catrene:

Eu cred neclintit în prieteni,
Prietenii ca cremenea tari,
Bărbați ce nu-și leagă „credo”
De ambiția celor mari.

Așa să ni-l păstreze în memorie Dumnezeu!

Gheorghe Ghidirim,
coleg de promoție și prieten, academician

PETRU GALEȚCHI – ILUSTRU EXPONENT AL CONTEMPORANILOR

Ar fi nejustificat din partea mea să dau uitării cunoștința și prietenia care a existat pe parcursul a peste o jumătate de secol cu Petru Galețchi, cel care la 6 septembrie 2008 ar fi atins frumoasa vârstă de 70 ani. Incredibilă a fost și plecarea sa fulgerătoare în eternitate, fără emoții, dar ușoară după derulare, pe care, sunt convins, el personal o presimțea real de mai mult timp.

Cu Petrică, cum îi spuneam nu numai eu, ne-am cunoscut în 1953, fiind studenți la fosta Școală de Felceri și Moașe din orașul Bălți. Atunci când ne-am întâlnit era un tânăr smolițel de 15 ani, zvelt, timid, cu un port atrăgător și o vorbă domolă, asemănător tuturor copiilor sosiți la studii de la sate. În primăvara anului 1954, pe când finisam studiile la anul trei, am fost la el în ospetie la gazda în care locuia la baba Manea, unde am mâncat cartofi fierți în coajă. În scurt timp după aceasta am absolvit școala și am plecat la lucru în satul Răcăria, Râșcani. Ne-am întâlnit tocmai peste trei ani la examenele de admitere la facultate, pe care le-am susținut ambii cu succes.

Așa s-a întâmplat că, după înmatriculare la facultate, am fost repartizați într-o grupă în care am rămas și până la finele studiilor. În anul întâi am locuit împreună într-o odaie, am jucat fotbal într-o echipă, până și la țelină în Kazahstan am fost alături, având nevoile și succesele comune. La examene ne pregăteam mereu împreună, iar în anii V-VI ambii am fost aleși în comitetul comsomolist al institutului, la care el devenise ulterior secretar. În primii ani de studenție, deplasându-se la părinții săi din Târnova, făcea uneori popas pentru o noapte la Bălți, la părinții mei, de unde pleca acasă deja cu trenul.

La facultate se evidenția printr-un caracter echilibrat și, fiind din fire muncitor, disciplinat și ordonat, manifesta o atitudine corectă în relația sa cu colegii. Aceste calități